

Jitka SVOBODOVÁ, *My přežili! My svědčíme! Reflexe koncentračních táborů z pohledu odborné literatury a paměti dobových svědků*, Bakalářská práce Historického ústavu FF JU, České Budějovice 2012, 84 s., včetně 8 převážně černobílých příloh.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Studentka Jitka Svobodová se ve své bakalářské práci nazvané *My přežili! My svědčíme! Reflexe koncentračních táborů z pohledu odborné literatury a paměti dobových svědků* zabývá problematikou koncentračních táborů (KT). Usilovala zachytit jejich reflexi podanou z pohledu dobových svědků a odborné literatury. Ve druhé kapitole *Koncentrační tábor* (s. 10-36) nás seznamuje se základními informacemi o koncentračních táborech, jejich vývojem a s prostředím, v jakém uvěznění byli nuceni každodenně žít, s jakou plejádou existenčních problémů se potýkali během svého vynuceného pobytu. Autorka popisuje rozdělení KT, usilovala také o zachycení psychologického nástinu jednání jejich osazenstva, a to jak uvězněných, tak i vězňitelů = pachatelů. Přitom popisují obraz doby, od Mnichova do osvobození a vnímání okupace českým obyvatelstvem (1938-1945).

Druhá část práce je sestavena Vzpomínky pamětníků (s. 37-71), kterými jsou Ing. Rudolf Šindelář, Hana Tvrzská, Eva Poráková, Teresie Špolcová a které jsou autorkou zachyceny v původním znění. Stalo se to z důvodu, že každý osud, každé svědectví je zcela jedinečné, unikátní a dává nám „tak trochu“ nahlédnout do způsobu života a pocitů obětí, vždy se lišících příběh od příběhu. Autorka správně uvedla, že upravením textu vzpomínek by nikdy nedosáhla potřebného a silného spolupůsobení, jako tomu bylo v případě zachování originálního textu pamětníků. Autorka tak dává možnost nahlédnout nejen do vzpomínek ještě živých, ale v příloze zveřejnila i korespondenci, tzv. motáky, které byly odesílány jednou z obětí nacistického teroru.

Pokud jde o zhodnocení předložené práce, tak by bylo jistě možno, přece jen více zpracovat druhou kapitolu a to nejen výčtově a popisně (kompilačně), ale zkusit zpracovat také i více vlastních hodnotících postřehů. Na druhé straně by se tím asi ještě více rozšířil celkový rozsah práce! Já osobně si nejvíce vážím prepisu vzpomínek pamětníků, protože ty budou mít svou stálou výpovědní a nezkráslou hodnotu. Stalo se, že bohužel během měsíce od oslavy svých 93. narozenin ing. R. Šindelář 1.5.2012 zemřel, tedy dříve, než-li jsem se já sám osobně konečně dostal k dohodnutému rozhovoru a zápisu jeho vzpomínek.

Autorka v *Závěru* (s. 72-73) doslova uvádí: „ ... přínos této práce. Popis koncentračních táborů z pohledu bývalých vězňů, je nejpřesnější a zároveň nejsilnější informací, jakou mysl člověka pomohla uschovat a případně poskytnout. Díky těmto lidem, máme možnost nahlédnout do teroru, jaký v KT vládl. Díky lidem, kteří byli za okupace

utlačování a věznění, ať už pro jejich původ nebo z důvodu politické činnosti, máme tímto způsobem dochované zprávy o reakcích obyčejného člověka na nástup nacismu a dalších událostí, jež se v Protektorátu Čechy a Morava udály.“

Nedílnou součástí práce je i odpovídající Seznam pramenů a literatury (s. 74-78), Seznam zkratk (s. 79) a Seznam příloh (s. 80) pro obrazové přílohy. Závěrem je možno konstatovat, že bakalářská práce, která je svým způsobem zajímavou a potřebnou sondou do problematiky koncentračních táborů, má potřebné předpoklady pro obhájení. Můj dotaz na autorku je: „Co to byla tzv. „septanda“ aneb JPP, jaké tresty za to nacisté Čechům ukládaly?“; „Jak se podle Vašich stávajících znalostí (od pamětníků a z literatury) promítly pochody a transporty smrti do jednání Čechů v květnu až červnu roku 1945?“

Předloženou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích dne 13. června 2012

PhDr. et PaedDr. Jiří DVOŘÁK, Ph.D.